

معجزات حضرت علی علیہ السلام

الف:

حسن اولیائے

سرشناسه: اولیائی، حسن، ۱۳۳۹ -
عنوان و نام پدیدآور: معجزات حضرت علی(ع) / حسن اولیائی
مشخصات نشر: کاشان: قلم طلایی، ۱۳۹۷
مشخصات ظاهری: ۲۳۱ ص.
شابک: ۹۷۸-۶۳۲-۶۵۳۷-۰۲-۵
وضعیت فهرست نویسی: فیبا
موضوع: علی بن ابی طالب(ع)، امام اول، 23 سال قبل از هجرت -- 40 ق.
معجزات.

Ali ibn Abi-talib, Imam I, 600-661 -- Miracle.

رده بندی کنگره: ۱۳۹۷ م ۸ الف / BP ۳۷

رده بندی دی.ی.ی.: ۲۹۷/۹۵۱

شماره کتابخانه ملی: ۵۵۷۱۰۸۱

معجزات حضرت علی(ع)

حسن اولیائی

ناشر: قلم طلایی

ویراستار: سمیه سادات علوی

توبت چاپ: اول ۱۳۹۷

قطع: رقعی

تعداد صفحات: ۲۳۱

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

قیمت: ۲۰۰۰۰۰ ریال

شابک: ۹۷۸-۶۳۲-۶۵۳۷-۰۲-۵

مراکز پخش:

کاشان: میدان کمال الملک - کوچه نیش پاساژ شیرین - ساختمان شرکت فرش

۰۹۱۳۲۶۲۲۷۷-۰۳۱۵۵۴۴۳۱۱

EMAIL: ENTESHARAT.GHALAMETALAE@ YAHOO.COM

کاشان: میدان ۱۵ خرداد، طبقه پایین بانک انصار، فروشگاه ساریوک ۰۳۱۵۵۹۹۰

فروشگاه اینترنتی: WWW.SARBOOK.COM

کلیه حقوق محفوظ و نزد مؤلف است.

فهرست مطالب

۱۱.....	مقدمه.....
۱۷.....	معجزات آن حضرت.....
۴۴.....	یاری کم‌دن علی علیه السلام به پیامبر اسلام صلی الله علیه و آله
۴۵.....	شجاعت حضرت خفصه انگیز علی علیه السلام
۴۷.....	اعجاز ولادت.....
۶۳.....	حدیث بساط به نقا، اهل سنت.....
۷۰.....	حدیث بساط به نقا، اهل سنت.....
۸۳.....	معلم جبرئیل.....
۸۴.....	زنده نمودن جوان مقتول.....
۸۸.....	آب از زیر سنگ بزرگ.....
۸۹.....	نجات دختر - باران.....
۹۳.....	نجات جنیان.....
۹۷.....	نجات جوان مفلوج.....
۱۰۲.....	سنگی با نام انبیا.....
۱۰۴.....	سگ درنده و دشمنان علی علیه السلام
۱۰۶.....	گفت‌وگوی شیر با حضرت.....
۱۰۹.....	گفتگوی هام با حضرت.....
۱۱۴.....	شتران از دل کوه.....
۱۱۷.....	شفای چشم دوست علی.....
۱۱۹.....	اهالی یمن و دیدن سام.....

- عذاب سب علی علیه السلام ۱۲۰
- نابینایی منکر غدیر ۱۲۲
- کور باطنی و کور ظاهری ۱۲۲
- هذیان گویی منکر علی علیه السلام ۱۲۳
- سب گویی عدم یاری حسین علیه السلام ۱۲۳
- ابت دعای حضرت ۱۲۴
- حبّه عَزَّ ۱۲۵
- کشتن جنی ۱۲۶
- نماز بر سلمان ۱۲۹
- اژدها ۱۳۱
- رام شدن شتران ۱۳۳
- ملائکه به مدد حضرت ۱۳۶
- فرار درد و مرض ۱۳۷
- دعا ۱۳۸
- علی خلیفه رسول الله ۱۳۹
- بت شکن ۱۴۰
- اخبار تا روز قیامت ۱۴۱
- گفتگو با پیامبران ۱۴۳
- گفتگو با یوشع بن نون ۱۴۳
- گفتگو با پیامبر صلی الله علیه و آله ۱۴۴
- عقاب خطیب دمشق ۱۴۹
- دعای باران ۱۵۲
- نشان دادن بهشت و دوزخ ۱۵۲

- ۱۵۵..... مسخ شدن به دست علی علیه السلام
- ۱۵۶..... حفظ مال و عیال
- ۱۵۷..... درآوردن دینار از زمین
- ۱۵۸..... استوار نگاه داشتن دیوار
- ۱۵۸..... حجت خدا بر زمین و آسمان
- ۱۵۹..... تبدیل سنگ به طلا
- ۱۵۹..... پنجاه درهم سود در برابر پنج درهم
- ۱۶۰..... یا علی، جرئت جاست
- ۱۶۱..... علی علیه السلام و رد است
- ۱۶۴..... دعای علی علیه السلام در حران
- ۱۶۴..... تعلیم قرآن
- ۱۶۵..... کشف حجاب از چشم عمر
- ۱۶۹..... ابر، مرکوب علی علیه السلام
- ۱۷۳..... گواهی جنیان بر وصایت علی علیه السلام
- ۱۷۴..... ظهور چشمه آب
- ۱۷۵..... چشمه مریم
- ۱۷۵..... تکلم امام علی علیه السلام با خورشید و اشیا
- ۱۷۵..... معجزه ردّ شمس
- ۱۷۶..... تکلم خورشید با علی علیه السلام
- ۱۷۸..... سخن با جمعه
- ۱۷۹..... بازگشت خورشید در بابل
- ۱۸۰..... هفت بار سخن خورشید با علی علیه السلام

- تبدیل کوه به نقره..... ۱۸۱
- شهادت سنگریزه..... ۱۸۲
- سلام کردن ملک موکل آب..... ۱۸۳
- زمین مطیع حضرت..... ۱۸۳
- سخن گفتن زمین با امام علیه السلام..... ۱۸۵
- عی الارض نمودن علی علیه السلام..... ۱۸۵
- تکلم امام علی علیه السلام با حیوانات..... ۱۸۵
- شهادت ماه و دین..... ۱۸۵
- آشکار شدن ز طنا..... ۱۸۶
- سخن شتر با حضرت..... ۱۸۸
- سخن ماهی جری با علی علیه السلام..... ۱۸۹
- تکلم با فیل..... ۱۹۰
- تکلم ازدها با علی علیه السلام..... ۱۹۱
- گفت و گوی علی علیه السلام با افعی..... ۱۹۲
- شهادت فرات بر وصایت علی علیه السلام..... ۱۹۲
- گفتگو با ماهیان..... ۱۹۳
- سلام پرندگان..... ۱۹۴
- پرندگان علی علیه السلام را می شناختند..... ۱۹۵
- شهادت شتر..... ۱۹۶
- سلیمان بنی هاشم..... ۱۹۷
- تکلم امام علی علیه السلام با مردگان..... ۱۹۸
- تکلم علی علیه السلام با کشتگان جمل..... ۱۹۸

- گفت وگوی علی علیه السلام با جمجمه انوشیروان ۱۹۹
- تکلم علی با مردگان یهود ۲۰۱
- گفتگوی علی علیه السلام با اصحاب کهف ۲۰۳
- ارواح مؤمنین در وادیالسلام ۲۰۴
- گفت وگو با وصی موسی علیه السلام ۲۰۵
- ملاقات هبش با امیرالمؤمنین علیه السلام در راه صفین ۲۰۵
- مخاض کجاست؟ ۲۰۶
- تکلم با ارواح ۲۰۷
- احیای اموات ۲۰۸
- زنده شدن ام فروه ۲۰۸
- رد کننده علی مانند رد کننده خدا ۲۰۸
- زنده کردن پرندگان ۲۰۹
- احیای کشته ۲۱۰
- علی، سام بن نوح را زنده می کند ۲۱۱
- نشان دادن عالم قبر ۲۱۲
- زنده کردن مردگان ۲۱۳
- احضار ابلیس ابلیسان و فرعون فراعنه ۲۱۴
- علی علیه السلام مرده را زنده می کند ۲۱۷
- جزای دشمنان علی علیه السلام ۲۱۸
- معجزات امام علی علیه السلام برای اهل کتاب ۲۱۹
- مسلمان شدن برخی نصارا ۲۱۹
- هم چو کوهی سخت ۲۲۱
- وصی محمد ۲۲۲

۲۲۳..... راهب شهید

۲۲۶..... مسلمان شدن هرمرزان

۲۲۸..... منابع

www.ketab.ir

مقدمه

بدان که معجزه آن است که بر دست بشری، امری ظاهر گردد که از حدّ بشر بیرون باشد و مردمان از آوردن به مثل آن عاجز باشند. لکن واجب نمی‌کند که از صاحب معجزه همواره معجزه‌اش آشکار باشد و هر وقت که صاحب معجزه دیدار گردد معجزه او نیز دیده شود بلکه صاحب معجزه چنانچه از در تَخَدّی بیرون شد یا مدّعی از وی معجزه طلبید اجابت فرماید و امری به خارق عادت ظاهر نماید. اما بسیاری از معجزات امیرالمؤمنین علیه السلام همواره ملازم آن حضرت بود و دوست و دشمن نظاره می‌کرد و هیچ‌کس را نیروی انکار آن نبوده و آن‌ها زیاده از آن است که نقل شود؛ از جمله شجاعت و قوت آن حضرت است که به اتفاق دوست و دشمن کَرّار غیر قَرّار و غالب کلّ غالب است. و این مطلب بر ناظر غزوات آن حضرت مانند بدر و اُحُد و جنگ‌های بصره و صِفّین و دیگر حُرُوب آن حضرت واضح و ظاهر است و در لَیْلَةُ الْهَریرِ علیه السلام زیاده از یازصد کس و به قولی نُهصد کس را با شمشیر بکشت و به هر ضربتی تکبیر گفت و معلوم است که شمشیر آن حضرت بر درع آهن و (خُود) فولاد فرود می‌آمد و تیغ آن جناب آهن و فولاد می‌درید و مرد می‌کشت، آیا هیچ‌کس این را تماشا یا درخور تمنای این مقام تواند بود؟ و امیرالمؤمنین علیه السلام در این غزوات اظهار

خرق عادت و معجزات نخواست بنماید بلکه این شجاعت و قوت ملازم قالب بشریت آن حضرت بود.^۱

به قول اکثر اشاعره و جمعی از متأخرین شیعه، «معجزه» امری است خارج از عادت مقرون به دعوی نبوت و کرامات به دعوی مقرون نمی‌باشد و نزد اکثر معتزله و قدمای شیعه فرق در میانه معجزه و کرامات نیست و خوارق عادات و معجزات و کرامات نزد معتزله مخصوص پیغمبران است و نزد متقدمین شیعه، مخصوص پیغمبران و اوصیا و خلفای ایشان است و آصف بن برخیا که تحت القیس را در یک آن از شهر سبا به مجلس سلیمان رسانید، خلیفای سدان بود و لازم نیست که معجزات و کرامات مقارن دعوی باشد.

بنابراین علمای ما هر چیز را از خوارق عادات که قبل از دعوت بلکه پیش از ولادت و بعد از وفات از پیغمبران و اماان ظاهر شد معجزه گفته‌اند و آن که میوه زمستان را در تابستان و میوه بهار در زمستان نزد مریم مادر عیسی علیه السلام حاضر می‌شد، معجزه عیسی علیه السلام بود و نجات یافتن از بعضی بلیات از قبیل معجزات نیست و هر معجزه که الله تعالی به جمیع پیغمبران و اوصیای سلف و خلفای ایشان داده بود، به پیغمبر ما و خلفای آن حضرت علیه السلام داده بود و بسیار معجزه و فضیلتی بود که به حضرت سید المرسلین و ائمه معصومین کرامت فرموده بود که به غیر از ایشان

نداده بود به خصوص حضرت امیرالمؤمنین (ع) را خوارق عادات و معجزات و خصایص دیگر پیغمبران را نبود؛ چه قرب و منزلت و رتبه‌ای که آن حضرت را در درگاه الهی بود هیچ یک اولاد آدم از ابوالبشر تا خاتم نداشت و هیچ کس از مقربان بارگاه احدیت به آن نرسیده.^۱

بالجماء؛ معجزات آن حضرت واضح و روشن است که هیچ کس را مجال انکار آن نیست، یا ابالحسن! یا امیرالمؤمنین! بآبی آنت و آمی، تویی آن کس که دامنانت پیوسته سعی می‌کردند در خاموش کردن نور فضایل تو و دوستانت را یا را در ذکر مناقب تو نبود و به جهت ترس و تقیه کتمان فضل تو می‌نمودند و با آن حال این قدر از معجزات و فضایل جنابت بر مردم ظاهر شد که شرق و غرب عالم را فرا گرفت و دوست و دشمن به ذکر مدایح و مناقب رطب اللسان و عذاب‌یان گشتند. غریبه:

شَهِدَ الْإِنَامُ بِفَضْلِهِ حَتَّى الْعِدَى

وَالْفَضْلُ مَا شَهِدَتْ بِهِ الْأَعْدَاءُ

این شهر آشوب نقل کرده که اعرابیه را در مسجد کوفه دیدند که می‌گفت: ای آن کسی که مشهوری در آسمان‌ها و مشهوری در زمین‌ها و مشهوری در دنیا و مشهوری در آخرت، سلاطین جور و جباره زمان همت بر آن گماشتند که نور تو را خاموش کنند خدا نخواست و روشنی آن را

زیادتر گردانید. گفتند: از این کلمات چه کس را قصد کرده‌ای؟ گفت:
امیرالمؤمنین (ع)، این بگفت و از دیده‌ها غایب گشت.^۱

به روایات مستفیضه از شعبی روایت شده که می‌گفت پیوسته می-
نشیدم که خطبای بنی‌امیه بر منابر سبّ امیرالمؤمنین (ع) می‌کردند و
برای آن حضرت بد می‌گفتند با این حال، گویا کسی بازوی آن جناب را
گرفته و آسمان بالا می‌برد و رفعت و رتبت او را ظاهر می‌نمود. و نیز می-
شنیدیم که بویسته مدایح و مناقب اسلاف و گذشتگان خویش را می-
نمودند و چنان می‌زد که مرداری را بر مردم می‌نمودند و جیفه‌ای را
ظاهر می‌کردند یعنی بر چرخ و خوبی گذشتگان خود می‌کردند بدی و
عفونت آن‌ها بیشتر ظاهر می‌شد. در این نیز خرق عادت و معجزه آشکار
است و اگر نه با این حال، باید فزیلتی از آن جناب ظاهر نشود و نور او
خاموش شود بلکه بذل مناقب مثالب موضوعه منتشر شود نه آن که فضایل
و مناقب او شرق و غرب عالم را مملو کند و شهر مردم و کافه ناس از
دوست و دشمن قهراً مدح او را گویند: يُرِيدُونَ أَن يُضْفُوا بِأَرْثِ اللَّهِ بِأَفْوَهِهِمْ وَيَأْتِي
اللَّهُ إِلَّا أَن يَتِمَّ نُورُهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ.^۲

از این‌سان است کثرت نسل و ذراری و اولادهای آن جناب که پیوسته
خلفای جور و دشمنان و جبابره زمان همّت بر آن گماشتند که ایشان را از

۱. مناقب ابن شهر آشوب، ۳۹۱/۲ و منتهی الآمال، ص ۲۴۷.

۲. سوره صف، آیه ۸.